

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Канюс Інна	ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ ЯК ЧИННИК	478
Дьякова Альона	ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	
Климова Світлана,	УКРАЇНА І ЄС: НОВІ МОДЕЛІ ІНТЕГРАЦІЇ В УМОВАХ	482
Волоснікова Наталія	КРИЗИ	
Яцина Вікторія		
Корогодова Олена,	ВПЛИВ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ У ЄВРОПІ НА ЗМІСТ	485
Черненко Наталія,	НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У МЕЖАХ ПІДГОТОВКИ	
Глущенко Ярослава	ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ	
Лазорчик Віктор	ТРАНСКОРДОННІ ЕКОНОМІЧНІ СУПЕРЕЧНОСТІ МІЖ	488
	УКРАЇНОЮ ТА ПОЛЬЩЕЮ ЯК ВИКЛИК	
	ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	
Маршаєв Вадим	ГОЛОВУВАННЯ ДАНІЙ В РАДІ ЄС (ЛИПЕНЬ – ГРУДЕНЬ	492
	2025 Р.): ВНЕСОК У ПРИСКОРЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	
	УКРАЇНИ	
Мілова Марія	ПРОБЛЕМНА ЄВРОПА: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	494
Naumkina Svitlana,	TRANSBORDER COOPERATION AS AN INSTRUMENT	498
Khevtsuriani Amiran	OF UKRAINE'S EUROPEAN INTEGRATION: THE	
	INSTITUTIONAL AND COMMUNICATIVE DIMENSION	
Павленко Артем,	КОНЦЕНТРАЦІЯ КАПІТАЛУ ТА СТРУКТУРА ПОПИТУ	500
Тимошенко Наталія	ЯК ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	
Павлік Вікторія	МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПРОТИДІЇ	504
Соколовський Максим	ТЕРОРИЗМУ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Павлович Анна,	РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА	507
Тимошенко Наталія	ПАРТНЕРСТВ У МАКРОЕКОНОМІЧНІЙ СТАБІЛІЗАЦІЇ	
	ТА ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ	
Соколовська Ольга	УКРАЇНА У НОВОМУ СВІТОПОРЯДКУ:	509
	ТРАНСФОРМАЦІЯ ВІД ОБ'ЄКТА ДО СУБ'ЄКТА	
Столяренко Оксана,	ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В	513
Столяренко Олена	КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО	
	ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ	
	ТА ВИКЛИКИ	
Тодоров Ігор	ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ТА КРАЇНИ	516
	ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНОЇ ЄВРОПИ (2022-2026 РР.)	
Харламов Михайло	ДО ПИТАННЯ ПРО ТРАНСКОРДОННУ ВЗАЄМОДІЮ	519
	ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ	
	СИТУАЦІЙ ЗІ СЛУЖБАМИ НАДЗВИЧАЙНИХ	
	СИТУАЦІЙ ЗАХІДНИХ	
Хачик Євгеній	ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ, ТРАНСКОРДОННА СПІВПРАЦЯ ТА	521
	МІЖНАРОДНІ ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ	
Юрженко Альона,	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР ПІДГОТОВКИ СУДНОВИХ	523
Дягилева Олена,	МЕХАНІКІВ: РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОГРАМ ПОДВІЙНИХ	
Кононова Олена	ДИПЛОМІВ У ХЕРСОНСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ МОРСЬКІЙ	
	АКАДЕМІЇ	
Юрченко Микола,	ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ	527
Ніцевич Аліна	ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В	
	УКРАЇНИ	
Ярмолинська Яна	ЄВРОПЕЙСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ УКРАЇНИ: ВІД	530
	ПОЛІТИЧНОГО ВИБОРУ ДО ОНТОЛОГІЧНОЇ	

Павлік В. І.,
студентка 4 курсу бакалаврату,
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
Соколовський М. В.,
кандидат, юридичних наук, доцент
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Міжнародне співробітництво у сфері протидії тероризму в сучасних умовах набуває особливої актуальності у зв'язку з транснаціональним характером терористичних загроз та їх здатністю впливати на безпеку як окремих держав, так і міжнародного співтовариства загалом. Тероризм сьогодні розглядається не лише як кримінальне правопорушення, а як комплексне явище, що посягає на основи національної безпеки, демократичний устрій, права і свободи людини та стабільність міжнародних відносин. Для України ця проблема має особливе значення, що обумовлено як внутрішніми викликами, так і зовнішніми загрозами, пов'язаними зі збройною агресією та активізацією терористичної діяльності на її території.

Аналіз статистичних даних свідчить про різке зростання терористичних проявів у державі, особливо починаючи з 2014 року, що підтверджує високий рівень загроз національній безпеці [1]. Водночас сучасні терористичні організації діють у глобальному масштабі, використовуючи відкритість кордонів, розвиток інформаційних технологій та недосконалість міжнародних механізмів контролю. Це зумовлює необхідність формування ефективної системи міжнародної взаємодії, яка б дозволяла своєчасно виявляти, запобігати та припиняти терористичну діяльність.

Міжнародне співробітництво у сфері протидії тероризму базується на широкій системі універсальних і регіональних міжнародних договорів. Україна є учасницею значної кількості таких актів, зокрема конвенцій, що регулюють боротьбу із захопленням літальних апаратів, фінансуванням тероризму, захопленням заручників, актами ядерного тероризму та іншими формами злочинної діяльності. Участь у цих міжнародних інструментах покладає на

державу обов'язок імплементації відповідних стандартів у національне законодавство та забезпечення їх практичної реалізації [2].

Разом із тим, міжнародне співробітництво не обмежується лише договірною базою, а реалізується через різноманітні форми взаємодії. До таких форм належать обмін інформацією між правоохоронними органами різних держав, спільне проведення розслідувань, екстрадиція осіб, які підозрюються у вчиненні терористичних злочинів, створення спільних міжнародних організацій та баз даних, а також проведення спільних оперативних заходів. Особливе значення має обмін аналітичною інформацією щодо діяльності терористичних організацій, їх фінансування, маршрутів переміщення та використання новітніх технологій.

Важливу роль у координації міжнародних зусиль відіграють організації різних рівнів. На нормативному рівні ключову роль відіграє Організація Об'єднаних Націй, яка формує міжнародно-правову базу протидії тероризму, ухвалює резолюції Ради Безпеки та розробляє обов'язкові для держав стандарти у сфері боротьби з тероризмом. На оперативному рівні функціонують Європол та Інтерпол, які забезпечують реальний обмін розвідувальними даними, координацію спільних операцій та оперативне реагування на загрози "тут і зараз". Європол [3] виступає ключовим інструментом взаємодії правоохоронних органів держав-членів Європейського Союзу у боротьбі з тероризмом та іншими видами тяжкої злочинності. Інтерпол [4], у свою чергу, забезпечує міжнародний розшук осіб, обмін інформацією та координацію дій на глобальному рівні. Співпраця з цими організаціями дозволяє підвищити ефективність національних заходів протидії тероризму.

Незважаючи на наявність розвиненої міжнародно-правової бази, ефективність протидії тероризму значною мірою залежить від стану національного законодавства та його відповідності сучасним викликам. В Україні спостерігається певне відставання нормативно-правового регулювання від реальних потреб практики. Зокрема, чинні концептуальні документи та законодавчі акти у сфері боротьби з тероризмом потребують оновлення з урахуванням новітніх форм терористичної діяльності, включаючи кібертероризм, інформаційні впливи та використання фінансових інструментів для підтримки терористичних організацій.

Серед ключових проблем міжнародного співробітництва слід виокремити недостатній рівень обміну інформацією між державами, складність процедур надання міжнародної правової допомоги, відсутність уніфікованих стандартів доказування, а також обмежену інтеграцію національних баз даних із міжнародними системами. Особливою проблемою є протидія фінансуванню

тероризму, що ускладнюється використанням готівкових коштів, діяльністю неприбуткових організацій та недосконалістю механізмів фінансового моніторингу [5].

Водночас перспективи розвитку міжнародного співробітництва у сфері протидії тероризму пов'язані з поглибленням інтеграції України у світову систему безпеки, гармонізацією національного законодавства з міжнародними стандартами та активізацією участі у діяльності міжнародних організацій. Особливого значення набуває розвиток інформаційних технологій, що дозволяють створювати ефективні системи обміну даними та аналітичної обробки інформації про терористичні загрози.

Крім того, важливим напрямом є удосконалення системи підготовки кадрів, здатних ефективно діяти в умовах сучасних викликів, а також проведення спільних міжнародних навчань і тренінгів. Це сприятиме підвищенню рівня професійної підготовки працівників правоохоронних органів та їх здатності до взаємодії з іноземними партнерами.

Отже, міжнародне співробітництво у сфері протидії тероризму є необхідною умовою забезпечення національної та міжнародної безпеки. Особливістю сучасного етапу є асиметрія між нормативним і оперативним рівнями: тоді як міжнародно-правова база є розвиненою, реальний обмін розвідувальними даними залишається обмеженим через бар'єри суверенітету та різний рівень цифровізації правоохоронних систем держав. З огляду на це, конкретною пропозицією є запровадження в Україні єдиної цифрової платформи міжвідомчого обміну даними про терористичні загрози, сумісної зі стандартами Європолу та Інтерполу, що дозволить скоротити часовий розрив між виявленням загрози та реагуванням на неї.

Література

1. Жаровська Г. П. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю. *Альманах міжнародного права*. 2014. Вип. 6. С. 90–100. URL: <http://inlawalmanac.mgu.od.ua/v6/13.pdf> (дата звернення: 25.04.2026).
2. Веремієнко С. В., Пророченко В. В. Напрями та форми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. *Право і суспільство*. 2019. Вип. 2, ч. 2. С. 229–233. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2019/2_2019/part_2/42.pdf (дата звернення: 25.04.2026).
3. Europol : офіційний сайт. URL: <https://www.europol.europa.eu/> (дата звернення: 25.04.2026).

4. Interpol : офіційний сайт. URL: <https://www.interpol.int/> (дата звернення: 25.04.2026).

5. Institute for Economics and Peace. Global Terrorism Index Reports. URL: <http://economicsandpeace.org/reports/> (дата звернення: 25.04.2026).

Павлович А. Є.,
здобувачка вищої освіти, 3-го курсу
кафедри бізнес-економіки та підприємництва,
НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Тимошенко Н. Ю.,
кандидат економічних наук
доцент кафедри міжнародної економіки
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА ПАРТНЕРСТВ У МАКРОЕКОНОМІЧНІЙ СТАБІЛІЗАЦІЇ ТА ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ

Безпрецедентні масштаби руйнувань, завдані економіці України внаслідок повномасштабного вторгнення, поставили перед державою подвійний виклик: забезпечення макроекономічної стабільності в умовах тривалої війни та формування надійного фінансового базису для повоєнного відновлення. Оскільки внутрішні фінансові резерви країни об'єктивно виснажені, ключовим фактором економічного виживання та базою для подальшого розвитку стала масштабна підтримка з боку міжнародних фінансових інституцій (МФІ) та стратегічних партнерів.

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що зовнішнє фінансування сьогодні виконує не просто функцію перекриття критичного дефіциту державного бюджету. Воно виступає життєво необхідним "якорем" для стримування інфляційних процесів, підтримки золотовалютних резервів та уникнення неконтрольованої девальвації національної валюти [1, с. 18]. Водночас, поступовий перехід від етапу екстреного реагування до підготовки повноцінного аналога «Плану Маршалла» вимагає розбудови нової інституційної архітектури співпраці. Сучасні програми підтримки, зокрема ініціатива Ukraine Facility від ЄС або механізм розширеного фінансування (EFF) від МВФ, передбачають не лише виділення коштів, а чітку синхронізацію фінансової допомоги із проведенням структурних макроекономічних реформ в Україні [2, с. 25].

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції